

περον διόλου δὲν ἐπίστανεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐπροσπά-
θει νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς στρατιώτας τὴν σωτήριον
ιδέαν ὅτι ὅταν ἡ εἰμαρμένη θέλῃ, ὅ,τι καὶ ἂν κά-
μωτιν οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ἀποφύγωσι τὴν
θέλησίν της· διὰ τοῦτο ὁ δειλὸς, ἔλεγε, δὲν πρέπει
νὰ κρύπτεται, διότι ὅταν θέλῃ ἡ εἰμαρμένη, ὅπου
καὶ ἂν κρυφθῇ δύνανται νὰ φονευθῇ. Παρατηρῶν τὴν
μάχην τοῦ Φριλλάνδ προσεκτικῶς εἶδε σφαῖραν δι-
ελθοῦσαν ὀλίγον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τῶν σωμα-
τοφυλάκων του καὶ στρατιώτην κύψαντα αὐτομά-
τως. — « Ἐὰν ἡ εἰμαρμένη, τῷ εἶπε μειδιῶν ὁ Να-
πολέων, αἰ ἐστελλε τὴν σφαῖραν ταύτην, νομίζεις
ὅτι ἠθελες τὴν ἀποφύγει; καὶ ἐὰν εἰς τὰ ἔγκυα
τῆς γῆς ἐκρύπτετο, φίλε μου, πάλιν θὰ σ' εὑρίσκει. »

ΣΤΑΣΙΣ. Ἐστασίασέ ποτε ὁ Παρισινὸς ὄχλος καὶ
ἐκκμνεν ὅ,τι λαὸς ταρχώδης ἐν τῇ ὀργῇ του δύ-
νεται νὰ κάμῃ. Τότε ὁ Ναπολέων ἔφερεν εἰς τὸν
τόπον τῆς στάσεως πολλοὺς λόχους πυροβολικοῦ.
Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται ἠτοιμάζοντο καὶ ἐγέμιζον τὰ
πυροβόλα· ὁ δὲ λαὸς ἐξηκολούθει νὰ φωνάζῃ καὶ ἠ-
τοιμάζετο καὶ αὐτὸς νὰ ἀντικρούσῃ τοὺς στρατιώ-
τας. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἔδωκε τὸ σημεῖον καὶ αἱ
σφαῖραι τῶν πυροβόλων διασκορπίζουσι τὸ ἀνέτοι-
μον καὶ πυκνὸν πλῆθος. Τότε, βλέπων αὐτὸ δια-
σκορπιζόμενον, διέταξε νὰ πυροβολῶσι μὲ μόνην
πυρίτιδα. Ἀλλὰ καὶ τότε ὁ κρότος καὶ ἡ λάμψις
τῆς πυρίτιδος κατεφρόνιζε τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον
βλέπων τὰ ὀλίγα πτόματα, τὰ ὁποῖα εἶχον ἀφήσῃ
αἱ σφαῖραι τῶν πυροβόλων καὶ νομίζοντες ὅτι καὶ
τόρα εἰς τὸ ἀραιωμένον, ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ πε-
πυκνωμένον πλῆθος πυροβολοῦσι διὰ σφαιρῶν, ἔφυ-
γε μὲ μεγίστην σπουδῇ. Τοιαῦτα εἶναι τὰ μέτρα,
τὰ ὁποῖα μεταχειρίζετο ὁ Ναπολέων καὶ τὰ ὁποῖα
τὸν ἔκκμναν νὰ λάθῃ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῆς Γαλλίας ὑ-
περοχὴν, τῆς ὁποίας παράδειγμα δὲν ὑπάρχει εἰς
τὴν ἱστορίαν τῶν ἐθνῶν.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΟΡΩ. Ὁ στρατηγὸς Μορῶ,
δρέψας πολλὰς δάφνας εἰς τὰ πεδία τοῦ Ὀχελιν-

δίνου, (Ohetinden) ἐπανήρχετο εἰς Παρισίους κα-
τὰ τὸ 1801, ὅπου μετὰ χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης
τὸν ὑπεδέχθη τὸ πλῆθος. Ὁ πρῶτος ὑπατος Να-
πολέων συγχαρεῖς αὐτὸν δημοσίως τῷ προσέφερε
πολυτελεῖς ζευγὸς πιστολίων καὶ τῷ εἶπε· « Ἡθέ-
λησα ὅπως ἐπὶ τῶν πιστολίων τούτων χαράξω τὸν
ἀριθμὸν τῶν νικῶν σου· ἀλλὰ δυστυχῶς τόσον με-
γάλον ἀριθμὸν δὲν δύνανται νὰ χωρήσωσι. »

Λόγις τοῦ ἐν τῷ 599 φυλλαδίῳ

Γρίφου.

Ἄριστον ἢ βιομηχανία.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἐγὼ κερῶ τὴν κεφαλὴν τῆς λευκιάλου Ἴρας
συγχρόνως δ' ἐπικάθημαι κ' εἰς τῆς λερναίας ὕδρας.
Ὁ Ἰμάκτος καὶ Ἑλικὼν εἰς τὴν κρυφὴν μὲ φέρουν
τὰ βόδα εἰς δι' ἐμοῦ ἀγάλλονται καὶ χαίρουν.
Οἱ Ἕλληνες καὶ ἡ Ἑλλὰς μὲ ἔχουν κίσημα των,
Προσιτί πᾶσαι αἱ βροαὶ τῶν διαυγῶν ὑδάτων.
Ὅταν γεννᾶται τὴν αὐγὴν στυλπνὸς ὁ ἰωσφόρος,
καὶ ἀνατέλλῃ ἔπειτα ὁ ἥλιος πυρφόρος,
Ἄμφότεροι μὲ φέρουσι στέμμα ἀκτινοέολον,
καὶ μετ' αὐτῶν διέρχονται τοῦ οὐρανοῦ τὸν θόλον.
Ἐνῶ δὲ, φίλε, εἰς λαμπρὰ ὑπάρχω καὶ ἠρατῆ,
κτῆμά των μ' ἔχουσι πολλὰ δεινὰ καὶ φρικαλῆα.
Αἱ γαῖναι, ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὸ βόταλόν του,
ὁ Ἄδης, ὁ Ραδάμανθυς ὁ τρίτος τῶν κριτῶν του...
Νύξεις σοὶ ἔδωκα πολλὰς, ἰλπίζω νὰ μὲ λύσης,
πατὰ πλὴν δὲν θὰ δυνηθῆς καλῶς νὰ μ' ἐκφρονήσης.

Κ. Π. Γ.

ΓΡΙΦΟΣ.

